

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО, Евратом) № 1553/89 НА СЪВЕТА

от 29 май 1989 година

за окончателни унифицирани схеми за събирането на собствените ресурси,
набирани от данък добавена стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 209 от него,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 183 от него,

като взе предвид Решение (ЕИО, Евратом) 88/376 на Съвета от 24 юни 1988 г. за собствените ресурси на Общностите¹, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията²,

като взе предвид становището на Европейския Парламент³,

като взе предвид становището на Сметната палата⁴,

като има предвид, че по силата на член 14 от него, Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 2892/77 на Съвета от 19 декември 1977 г. за прилагане по отношение на собствените средства, набирани от данък добавена стойност на Решението от 21 април 1970 г. за замяна на финансовите вноски от държавите-членки със собствени средства на общностите⁵, последно изменено с Регламент (ЕОВС, ЕИО, Евратом) № 3735/85⁶ се прилага за преходен период, завършващ на 31 декември 1988 г.;

като има предвид, че разпоредбите относно окончателните унифицирани схеми за събиране на ресурсите от данък добавена стойност, наричани по-нататък „Средства от ДДС“ и подробните правила за влизането в сила на тези схеми, трябва да се прилагат от 1 януари 1989 г.;

като има предвид, че методът на приходите следва да бъде избран като единствен окончателен метод за определяне на базата на средствата от ДДС, тъй като този метод е надежден и вече се прилага в повечето държави-членки;

---

¹ ОВ L 185, 15.7.1988 г., стр. 24.

² ОВ С 128, 17.5.1988 г., стр. 4 и ОВ С 15, 19.1.1989 г., стр. 11.

³ ОВ С 309, 5.12.1988 г., стр. 30.

⁴ ОВ С 191, 20.7.1988 г., стр. 3.

⁵ ОВ L 336, 27.2.1977 г., стр. 8.

⁶ ОВ L 356, 31.12.1985 г., стр. 1.

като има предвид, че разпоредбите на Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 2892/77 могат да бъдат запазени, освен ако те повече не са нужни или не се налага тяхното изменение в светлината на придобития опит;

като има предвид, че опитът, придобит при изпълнението на процедурите за коригиране на декларациите, е показал необходимостта от изясняване на техния обхват, като се установи, че той е общо приложим към всички корекции;

като има предвид, че държавите-членки трябва да предоставят на Комисията информация за процедурите, прилагани от тях за регистриране на облагаемите лица и определянето и събирането на ДДС, и за режимите на работа и резултатите от техните системи за контрол на ДДС; като има предвид, че Комисията трябва да обмисли заедно със засегнатите държави-членки дали могат да се внесат подобрения в тези процедури с оглед подобряване на тяхната ефикасност; като има предвид, че Комисията следва на всеки три години да изготвя доклад за процедурите, прилагани в държавите-членки и за всякакви замисляни подобрения;

като отчита правомощията на Сметната палата по силата на член 206а от Договора за ЕИО и член 180а от Договора за ЕОАЕ,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

Средствата от ДДС се изчисляват по единна ставка, определена съгласно Решение 88/376/ЕИО, Евратом към базата, определена в съответствие с настоящия регламент.

ДЯЛ II

Обхват

Член 2

1. Базата за ДДС се определя от облагаемите трансакции, посочени в член 2 от Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за хармонизирането на законите на държаните-членки, свързани с данъците върху оборота – Обща система за данък добавена стойност: унифицирана база за оценка⁷, последно изменена с Решение 84/386/ЕИО⁸, с изключение на трансакциите, освободени по силата на членове 13–16 от тази директива.

2. За целите на прилагането на параграф 1, при определянето на средствата от ДДС се взема предвид следното:

---

⁷ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

⁸ ОВ L 208, 3.9.1984 г., стр. 58.

– транзакциите, които в съответствие с член 28, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО подлежат на освобождаване, като се възстановява данъка, платен в предшестващия етап,

– транзакции, които държавите-членки продължават да облагат по силата на член 28, параграф 3, буква а) от Директива 77/388/ЕИО,

– транзакции, които държавите-членки продължават да освобождават по силата на член 28, параграф 3, буква б) от Директива 77/388/ЕИО,

– транзакции, които се облагат по силата на правото на избор, предоставено на облагаемите лица в държавите-членки по силата на член 28, параграф 3, буква в) от Директива 77/388/ЕИО.

3. Чрез дерогация от параграф 1, държавите-членки могат да оставят извън отчетите за определянето на средствата от ДДС, транзакциите на облагаеми лица, чийто годишен оборот, определен в съответствие с правилата, заложи в член 24, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО, не надвишават 10 000 ЕСУ, конвертирани в националната валута по средния обменен курс за въпросната финансова година; държавите-членки могат да закръглят нагоре или надолу с до 10 %, сумите, получени след конвертирането.

ДЯЛ Ш

Метод за изчисляване

Член 3

За всяка дадена календарна година, без да се засягат разпоредбите на членове 5 и 6, базата за средствата от ДДС се изчислява, като общите нетни приходи от ДДС, събрани от дадената държава-членка през тази година, се разделят на ставката на ДДС за същата година.

Ако в дадена държава-членка се прилагат повече от една ставки за ДДС, базата на средствата за ДДС се изчислява чрез разделяне на общите събрани нетни приходи от ДДС, на претеглената средна ставка на ДДС. В този случай държавата-членка изчислява претеглената средна ставка до четири знака след десетичната запетая, по общия метод, определен в член 4. Претеглената средна ставка се изразява в проценти.

Член 4

1. За да изчисли теглата на различните ставки, посочени в член 3, държавата-членка трябва да направи разбивка по прилаганите ставки на ДДС, на всички транзакции, облагаеми по силата на националното ѝ законодателство, които не дават право на потребителите за приспадане на ДДС, като се отчете член 17 от Директива 77/388/ЕИО и потреблението в селски стопанства на стопани, които са на твърда ставка, както и техните преки продажби на крайни потребители.

Използваните при това изчисление ставки на ДДС следва да са онези, които в съответствие с параграф 7, се отразяват на приходите от ДДС, събрани през въпросната година.

Транзакциите, които подлежат по силата на член 28, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО на освобождаване с възстановяване на данъка, платен на предишни етапи, следва да се разглеждат като облагаеми транзакции с нулева ставка.

2. Разбивката по ставки на ДДС се прилага към следните категории, ако са в режим на ДДС, който не се приспада:

- крайното потребление на частните домакинства, в това число потреблението в селски стопанства от стопаните, които са на твърда ставка и техните преки продажби за крайни потребители,
- междинното потребление на частни нетърговски институции и общите управленски институти,
- междинното потребление на други сектори,
- за формиране на брутният основен капитал на частни институции с нестопанска цел и общите управленски институти,
- за формиране на брутният основен капитал в другите сектори,
- земи за застрояване с подобрения и без подобрения, както са дефинирани в член 4, параграф 3, буква б) от Директива 77/388/ЕИО,
- трансакции със злато, освен злато за промишлени цели,

извършвани на територията, посочена в член 3 от Директива 77/388/ЕИО по отношение на въпросната държава-членка.

3. За целите на разбивката на крайното потребление, потреблението в селски стопанства от стопани, които са на твърда ставка и преките им продажби на крайни потребители, следва да се облагат по ставка, равна на налога върху входящите ресурси.

4. Разбивката на трансакциите по статистически категории се извършва чрез данни, взети от националните отчети, изготвени в съответствие с Европейската система за интегрирани икономически счетоводни отчети (ESA). За изчисляването на собствената ресурсна база от ДДС за всяка дадена финансова година, трябва да се прави справка с националните отчети, свързани с предпоследната година, преди въпросната финансова година.

Дадена държава-членка може да бъде упълномощена в съответствие с процедурата, предвидена в член 13, да използва данните, свързани с друга година, която обаче не може да е по-рано от пет години преди въпросната финансова година.

5. За целите на идентифициране на трансакциите, които подлежат на неприпадаем ДДС и за изпълнение на разбивката по ставки на ДДС, държавите-членки може да се позовават на данни, взети от източници, допълващи Европейската система за интегрирани икономически счетоводни отчети ESA, които могат да бъдат адаптирани за целта, например, на първо място, от вътрешните национални отчети, ако те дават нужните разбивки или, ако това не е така, от всякакви други подходящи източници.

6. За да се определи тежестта на всяка ставка, държавите-членки трябва да изчисляват отношението между стойността на трансакциите, към които се прилага въпросната ставка и съвкупната стойност на всички трансакции.

7. В случай, че дадена държава-членка измени ставката на ДДС, приложима към всички или някои трансакции по начин, при който се засягат събраните приходи от ДДС, тя трябва да изчисли нова претеглена средна ставка. Новата претеглена

средна ставка се прилага към приходите, получени от прилагането на изменената ставка или данъчно облагане.

Чрез дерогация от първата алинея, държавата-членка може да изчисли една претеглена средна ставка. За тази цел, транзакциите, към които ставката или третирането са променени, се разпределят по старите и новите ставки или по старото и новото третиране *pro rata temporis* (по временна ставка), като се отчита средният период от време между влизането в сила на новата ставка или третирането и събирането на приходите, породени от тази нова ставка или третиране, изчислени за цялата въпросна година. Този среден период може да бъде закръглен надолу до пълен месец.

Член 5

1. За целите на прилагането на член 3, държавите-членки трябва, ако е подходящо, да добавят към събраните приходи сума, съответстваща на общия ДДС, който би бил събран, ако не беше приложена схема за градиращи данъчни облекчения по силата на член 24, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО.

2. Приходите, събрани от дадена държава-членка, се коригират, ако процентът на изплащането по твърда ставка, определен по силата на член 25, параграф 3 от Директива 77/388/ЕИО, приложим към транзакциите, извършвани от селски стопани на твърда ставка, не отговаря на процента на ДДС върху входящите ресурси, който всъщност е приложен към тези транзакции, с изключение на онези, които са свързани с потребление в конкретното селско стопанство и директни продажби на крайни потребители през въпросната година. Сумата на корекцията е равна на разликата между двата процента.

Член 6

1. За целите на прилагането на член 2, параграф 1 към транзакциите, извършвани от облагаеми лица, чиито годишен оборот надвишава 10 000 ЕСУ, но които са освободени по силата на член 24, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО и към случаите, посочени в параграф 2, държавите-членки определят ресурсната база от ДДС от данъчните декларации, които трябва да се подават от облагаемите лица в съответствие с член 22 от тази директива или, там където няма такива декларации или пък данъчните декларации не съдържат нужната информация, от подходящи данни като други данъчни декларации, професионални отчети или пълни статистически серии.

2. За целите на прилагането на второ, трето и четвърто тире от член 2, параграф 2:

– по отношение на транзакциите, изброени в приложение Д към Директива 77/388/ЕИО, които държавите-членки продължават да облагат по силата на член 28, параграф 3, буква а) от тази директива, държавите-членки следва да изчислят ресурсната база от ДДС по същия начин, както ако тези транзакции бяха освободени;

– по отношение на транзакциите, изброени в приложение Е към Директива 77/388/ЕИО, които държавите-членки продължават да освобождават по силата на член 28, параграф 3, буква б) от тази директива, държавите-членки следва да изчислят ресурсната база на ДДС по същия начин, както ако тези транзакции бяха обложени;

– по отношение на транзакциите, посочени в параграф 1, буква а) от приложение Ж към Директива 77/388/ЕИО, които се облагат по силата на правото на избор, дадено на облагаеми лица от държавите-членки по смисъла на член 28, параграф 3, буква в) от тази директива, държавите-членки изчисляват ресурсната база от ДДС, както ако тези транзакции бяха освободени.

3. По силата на процедурата, предвидена в член 13, дадена държава-членка може да бъде упълномощена:

– или да не отчете при изчисляването на ресурсната база от ДДС:

а) една или повече категории транзакции, изброени в приложения Д, Е и Ж към Директива 77/388/ЕИО, към които се прилага параграф 2 от този член;

б) сумата, съответстваща на данъка, който би бил събран, ако не беше приложена схемата за градиращи данъчни облекчения по силата на член 24, параграф 2 от Директива 77/388/ЕИО;

– или да изчисли ресурсната база на ДДС в случаите, посочени в букви а) и б), като използва приблизителни разчети,

ако прецизното изчисляване на ресурсната база на ДДС в тези случаи може да налага административно бреме, което да е необосновано, като се има предвид ефектът от въпросните транзакции върху общата ресурсна база от ДДС в тази държава-членка.

4. Когато дадена държава-членка използва член 17, параграф 6, втора алинея и член 17, параграф 7 от Директива 77/388/ЕИО за ограничаване на правото за приспадане, собствената ресурсна база от ДДС може да се определи по същия начин, както ако упражняването на правото за приспадане не беше ограничено.

Предходната алинея се прилага по отношение на член 17, параграф 6, втора алинея от Директива 77/388/ЕИО, само по отношение на закупуването на петролни продукти и пътнически превозни средства за търговски цели и на разходи, свързани с лизинг и наемане, а също и с поддръжката и ремонта на такива коли.

5. Когато дадена държава-членка връща данък по силата на член 6 от Директива 69/169/ЕИО на Съвета от 28 май 1969 г. за хармонизирането на разпоредбите, определени със закони, нормативни или административни актове, свързани с освобождаването от данък върху оборота и акциз върху вноса при международни пътувания⁹, както постановява последното изменение с Директива 89/194/ЕИО¹⁰, облагаемата сума на транзакциите, при които се прилага такова връщане на средствата, следва, ако е нужно, да бъде извадена от ресурсната база на ДДС.

ДЯЛ IV

Разпоредби, свързани с осчетоводяването и осигуряването на собствените ресурси

---

⁹ ОВ L 133, 4.6.1969 г., стр. 6.

¹⁰ ОВ L 73, 17.3.1989 г., стр. 47.

Член 7

1. Държавите-членки следва да изпратят в Комисията преди 31 юли декларация за общата сума на ресурсната база от ДДС за предишната календарна година, изчислена в съответствие с член 3, към която трябва да се прилага ставката, посочена в член 1.
2. Декларацията трябва да съдържа всички данни, използвани, за да се определи базата, които са нужни за контрола, посочен в член 11. Тя трябва да показва отделно базата в резултат на транзакциите, посочени в член 5 и член 6, параграфи 1–4.
3. Данните, които се използват за установяването на базата, следва да са възможно най-новите налични данни в момента на изготвяне на декларацията.

Член 8

Държавите-членки трябва да изпращат в Комисията до 15 април всяка година разчет на ресурсната база от ДДС за следващата финансова година.

Член 9

1. Всякакви корекции, по каквато и да е причина, в декларациите по член 7, параграф 1 за предишната финансова година, следва да се правят по съгласие между Комисията и съответната държава-членка.

Ако държавата-членка не даде съгласието си, Комисията след повторно проучване на въпроса, взема мерките, които тя счита за нужни за правилното прилагане на настоящия регламент.

Всички корекции трябва да бъдат инкорпорирани в съвкупни декларации към 31 юли, които изменят предишните декларации за въпросната финансова година.

2. Никакви по-нататъшни корекции не могат да се правят в годишната декларация, посочена в член 7, параграф 1, след 31 юли от четвъртата година след въпросната финансова година, освен ако не касаят точки, които са предварително нотифицирани от Комисията или съответната държава-членка.

ДЯЛ V

Разпоредби, свързани с контрола

Член 10

1. Държавите-членки информират Комисията до 30 април на всяка финансова година, за решенията и измененията, които те предлагат за определянето на ресурсната база от ДДС за всяка категория транзакции, посочени в член 5 и член 6, параграфи 1–4, като посочат, където е приложимо, характера на данните, които считат за уместни и разчет на стойността на базата за всяка от тези категории транзакции.

В рамките на 30 дни Комисията изпраща на другите държави-членки информацията, посочена по-горе, която е получила от всяка държава-членка.

2. Комисията проучва в съответствие с процедурата, уредена в член 13, предлаганите решения и изменения.

Член 11

1. По отношение на ресурсите от ДДС, контролните мерки на Комисията се изпълняват съвместно с компетентните органи от държавите-членки. По време на тези проверки Комисията трябва да гарантира по-конкретно, че операциите за централизиране на базата на оценката и за определяне на претеглената средна ставка, посочена в членове 3 и 4 и общият нетен събран данък върху добавената стойност са изпълнени коректно; тя трябва да се увери и че данните са използвани правилно, и че изчисленията, направени за определянето на сумата на ресурсите от ДДС в резултат от транзакциите, посочени в член 5 и член 6, параграфи 1–4 отговарят на изискванията на настоящия регламент.

2. Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 165/74 на Съвета от 21 януари 1974 г., определящ правомощията и задълженията на длъжностните лица, назначени от Комисията по силата на член 14, параграф 5 от Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 2/71¹¹, се прилага при контрола на ресурсите от ДДС. За целите на прилагането на член 5 от този регламент, следва да се разбира, че информацията, посочена в него, може да се съобщава само на онези лица, които по силата на своите задължения за обезпечаване и контрол на ресурсите от ДДС, трябва да са запознати с тази информация.

3. След проверките, посочени в параграф 1, годишната декларация за дадената финансова година следва да се коригира, както това е уточнено в член 9.

Член 12

1. Държавите-членки предоставят на Комисията информация за процедурите, които те прилагат за регистрирането на облагаемите лица и за определянето и събирането на ДДС, както и за режимите и резултатите на техните контролни системи за ДДС.

2. Комисията следва да обмисли заедно със съответната държава-членка, дали могат да бъдат инициирани промени в тези процедури с оглед подобряване на тяхната ефикасност.

3. Комисията изготвя доклад на всеки три години за процедурите, прилагани в държавите-членки и за всякакви замисляни подобрения.

Комисията представя този доклад пред Парламента и Съвета за първи път до 31 декември 1991 г.

Член 13

1. Комитетът, упоменат в член 20 от Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 1552/89¹², наричан по-надолу „Комитетът“, следва редовно да проучва по инициатива на Комисията или по искане на дадена държава-членка, проблемите, възникващи от прилагането на настоящия регламент.

2. Държавите-членки кандидатстващи за упълномощаване по силата на член 4, параграф 4 или член 6, параграф 3 следва да изпращат своите заявки в Комисията колкото се може по-бързо и не по-късно от 30 април на финансовата година, от която трябва да се прилага упълномощаването.

---

¹¹ ОВ L 20, 24.1.1974 г., стр. 1.

¹² ОВ L 155, 7.6.1989 г., стр. 1.

Представителят на Комисията следва да представи проекторешение пред Комитета колкото се може по-бързо и не по-късно от 31 декември на финансовата година.

3. По инициатива на Комисията или по искане от дадена държава-членка, Комитетът трябва да проучи решенията, посочени в член 10.

Ако проучването на Комитета разкрие разлики в мненията за предвижданите решения, представителят на Комисията трябва да внесе проекторешение пред Комитета колкото се може по-бързо, но не по-късно от 31 декември на финансовата година, от която трябва да се прилага решението.

4. Комитетът трябва да се произнесе по проекторешението, посочено в параграфи 2 и 3 в период, определен от председателя според неотложността на въпроса, ако е нужно, чрез гласуване.

Становището се вписва в протокола, освен това държавите-членки имат правото да изискат мнението им също да бъде вписано в протокола.

Комисията трябва да отчете в максимална степен становището, предадено от Комитета. Тя информира Комитета за начина, по който е отчетено неговото становище.

5. Не по-късно от 60 дни след като Комитетът е предал становището си, Комисията трябва да вземе решение, което съобщава на държавата-членка.

ГЛАВА VI

Заклучителни разпоредби

Член 14

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 1989 г.

Той не се прилага, обаче, при изготвянето или коригирането на декларации за ресурсите от ДДС за годините преди 1989 г., които са изготвени в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 2892/77, който остава в сила по отношение на въпросните декларации.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 29 май 1989 година.

За Съвета

Председател

C. ROMERO HERRERA